

Kerevet Ayađı

– Nezahat KAYA · 15 Aralık 2013

KEREVET AYAĐI

Unutulmuş öykünün iki kazazedesi
Bir varmış bir yokmuşla kalbur içinden geçti
Bir düşün adresinde hüznler azadesi;
Ç/aldığı bakışlarda küsüp, vedayı seçti

Askıda kalmış ömrün hasretiyle elele
Aklın cevrine uyan taraftan irkildiler
Gurur meselesinde vermeyerek velvele
Beraber oldukları sayfaları sildiler

Kâr etmedi kulağa hiç bir sevda şarkısı
Ölümüne sevmeler suskun şehre gömüldü
Ve, hazan mevsiminde sevenlerin takısı
Gözbebeğin üstüne atılmış nemli küldü

Ağladı toprak ana, ağladı onla çimen
Kaskatı olmuş tenin merhemi olmak zordu
Feleğin çemberinden elekleyerek hemen
Muradsız yüreklerin içinde solmak zordu

Boş kalan kerevetin boşta kalan ayağı
Kayıplara tutunup titredi zangır zangır
Reva bahanesiyle sola tutunan sağı;
Yorgun düştü yıllara, zamansa oldu sağır.

Nezahat YILDIZ KAYA